
CEES VAN DER PLUIJM

*(Radio Kootwijk, 12 januari 1954 -
Arnhem, 14 december 2014), dichter,
schrijver, columnist*

Cees van der Pluijm was een veelzijdig talent, een markant figuur in het Nijmeegse literaire leven aan het einde van de twintigste en het begin van de eenentwintigste eeuw.

Cornelis Leonardus van der Pluijm werd midden op de Veluwe geboren als zoon van Nicolaas Leonardus Petrus (Nico) van der Pluijm (1921-2009) en Engelina Francisca (Linie) Coret (1924-1998). Zijn vader was technisch ambtenaar op het radiozendstation in Radio Kootwijk, zijn moeder tot aan hun huwelijk in 1953 accountants-assistente en actrice. Cees bezocht het Veluws College in Apeldoorn, het Aartsbisschoppelijk Klein Seminarie te

Apeldoorn en behaalde zijn havo-diploma in 1972. Na een voltooide hbo-opleiding aan de Pedagogische Academie Apeldoorn (1975) verhuisde hij naar Nijmegen. Daar studeerde hij Nederlands en Algemene Literatuurwetenschap aan de Katholieke Universiteit Nijmegen (doctoraalexamen 1988), met een bijvak Zuid-Afrikaanse taal- en letterkunde aan de Universiteit van Amsterdam.

Vanaf begin jaren tachtig trad hij in de openbaarheid als publicist in een veelheid aan genres en deels ook personages. In zijn eerste publicaties manifesteerde hij zich als dichter, onder het pseudoniem Peter Coret. Hij koos daarbij voor vormvaste gedichten in traditionele vormen zoals het sonnet, en voor duidelijke en begrijpelijke taal. Zijn verzen bleven daardoor enigszins op afstand van de mainstream in de Nederlandse poëzie uit zijn tijd. Pas in de jaren negentig verbond hij zijn eigen naam aan zijn gedichten, die hij bijeenbracht in *Van liefde en een niet te lessen dorst* (1998) en *Voorlopige bestemming* (2010). Cees hield van zijn 'serieuze' poëzie maar dichtte met evenveel plezier (en schijnbaar gemak) liedteksten en *light verse*, het laatste onder het pseudoniem Paul Lemmens en veelal in samenwerking met coryfee Drs. P. Naast de poëzie wijdde hij zich aan drama. Hij publiceerde een zestal monologen en tragikomedies, waaronder een moderne (metrische) bewerking van het verhaal van Mariken van Nieumeghen (*Van Nieumeghen*, 1995).

Als prozaschrijver was Van der Pluijms focus wat minder duidelijk. Hij schreef en publiceerde toespraken, essays over literatuur, teksten bij kunstwerken, en tal van andere gelegenheidsteksten, zoals columns. Zo was hij bijna twintig jaar colum-

Bron: Wikipedia.

nist bij de *Gay Krant* (1994-2013). Verder maakte hij samen met Robert Long twee brievenboeken en een roman (*Hete Klippen*, Baarn 1991).

Vanaf 1994 was Van der Pluijm werkzaam als docent poëzie schrijven, beschouwend schrijven, en kunst- en cultuurgeschiedenis bij de Faculteit Theater van de Hogeschool voor de Kunsten Utrecht. Ook publiceerde hij enkele leerboeken over schrijven, waaronder het veel gebruikte *Schrijven van gedichten en verhalen* (laatste versie 2008). Verder was hij werkzaam als communicatietrainer en trainingsacteur, als dagvoorzitter en congres-opener. In Nijmegen was hij enkele jaren het middelpunt van een reeks succesvolle theatertalkshows voor het COC (*Pluijm!*, 1991-1994), waarin hij er niet voor terugdeinsde eigen teksten zingend te vertolken, maar vooral aandacht vroeg voor de vele bekende Nederlanders (meest kunstenaars en politici) die hij wist te strikken voor een interview.

Ten slotte was Van der Pluijm ook jarenlang actief voor anderenmans literaire werk, speciaal als tekstbezorger van bloemlezingen of

verzamelde uitgaven van het werk van Robert Long (1987), Pé Hawinkels (1988), Drs. P. (diverse uitgaven, 1986-2013) en Jules de Corte (1994, 2005 en 2012). Daarnaast publiceerde hij enkele uitgaven met gedichten van mensen met een verstandelijke beperking, de laatste in 2014.

De lange bibliografie op Van der Pluijms website (die ook in 2021 nog online is) laat een veelzijdig en betrokken publicist zien, die alle mogelijkheden om teksten te publiceren heeft aangegrepen en beproefd, vaak met succes. Toch wekt de lijst ook de indruk van een bepaalde versnippering van talent. Misschien heeft Van der Pluijm als schrijver uiteindelijk op te veel paarden gewed. Een landelijk bekend auteur is hij niet geworden, iets wat hij in het begin wel beoogde. In de latere jaren leek hij tevreden met de rollen die hij voor specifieke doelgroepen kon vervullen.

Zijn werkzame leven lang heeft Cees van der Pluijm op de bres gestaan voor homorechten, al was de subcultuur binnen homo-organisaties niet altijd naar zijn zin. Liever trad hij actief naar buiten om homo's zichtbaar te maken. Zo was hij de bedenker van de Burgemeester Dalesprijs (voor voorvechters van de emancipatie van minderheden en bestrijders van discriminatie), die het COC Nijmegen sinds 1996 jaarlijks uitreikt. Ook leverde hij vele jaren lang elke maand trouw een gedicht voor het Nijmeegse COC-blad *Pink*, een traditie die doorging tot in zijn laatste maanden.

Van der Pluijm was een charmante, goedlachse man, die zichzelf graag relativeerde maar ook neigde naar somberheid en melancholie. In de omgang was hij plezierig en hoffelijk, maar hij gedroeg zich ook veeleisend en kon formeel en

afstandelijk overkomen, waardoor hij zeker niet met iedereen bevriend was.

Van der Pluijms hechte band met Nijmegen werd onvermijdelijk wat losser nadat hij in 2005 vanuit Beek-Ubbergen was verhuisd naar Arnhem, waar hij met zijn partner een huis betrok nabij het Sonsbeekpark. Toch betekenden zijn plotselinge ziekte en onverwachte overlijden eind 2014 een groot verlies voor de literaire liefhebbers in Nijmegen. **VH**

Schriftelijke en mondelinge informatie van Gert-Jan ten Brinke; Clem Bongers en Bart van Dam, 'De laatste ronde heeft geklonken... In memoriam Cees van der Pluijm', in: *Pink*, 35 (2015), nr. 1, p. 1 (online via https://www.pink-nijmegen.nl/PINKonline_jrg2015.shtml); www.vanderpluijm.demon.nl/; *Nederlandse Poëzie Encyclopedie*, <http://www.nederlandsepoezie.org/dichters/p/pluijm.html>; *Wikipedia*.
